



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 804

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 26 noiembrie 2007

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 875 din 16 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale și ale art. 1, 3, 4, 11 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 236/2006.....	2-4		
Decizia nr. 919 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 1 din Codul de procedură civilă	5-6		
Decizia nr. 933 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2, 2 ¹ și 3 din Codul de procedură civilă	6-7		
Decizia nr. 943 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	8-9		
Decizia nr. 964 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	9-10		
Decizia nr. 967 din 30 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă	10-12		
Decizia nr. 976 din 6 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) lit. b), coroborate cu prevederile art. 50 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor din România	12-14		
Decizia nr. 978 din 6 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	14-16		
Decizia nr. 1.005 din 8 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (9) și art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	16-17		
		Decizia nr. 1.006 din 8 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	17-18
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		1.395. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 850/2003 privind interoperabilitatea sistemului feroviar convențional și a anexei nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.533/2003 privind interoperabilitatea sistemului de transport feroviar de mare viteză	19-21
		1.403. — Hotărâre privind refacerea zonelor în care solul, subsolul și ecosistemele terestre au fost afectate.....	22-24
		1.405. — Hotărâre privind trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Serviciului Român de Informații în domeniul privat al statului, în scopul punerii unor cote-părți din imobil la dispoziția Serviciului Român de Informații, pentru a fi restituite către persoanele îndreptățite.....	24-25
		1.412. — Hotărâre privind unele măsuri referitoare la organizarea la București, în perioada 2—4 aprilie 2008, a Summitului NATO	26-27
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		187. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind Codul produselor medicinale veterinare	28
		1.186. — Ordin al ministrului transporturilor privind modificarea Normelor metodologice pentru aplicarea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.230/2005	28-29
		2.014. — Ordin al ministrului economiei și finanțelor privind rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2007 al Agenției Naționale pentru Deșeurii Radioactive	29-30
		ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI	
		111. — Hotărâre privind aprobarea Normei pentru analiza și avizarea solicitărilor de emitere de garanții de stat sau de acordare de subîmprumuturi de către Ministerul Economiei și Finanțelor (Cod ISO NI-CST-10-I/0)	31-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 875**

din 16 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale și ale art. 1, 3, 4, 11 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 236/2006

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale și ale art. 1, 3, 4, 11 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 236/2006, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Cărand, județul Arad, în Dosarul nr. 9.244/108/2006 al Tribunalului Arad — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998, și ca inadmisibilă a prevederilor de lege criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005, întrucât această ordonanță a fost declarată neconstituțională prin Decizia nr. 871 din 9 octombrie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 februarie 2007 pronunțată în Dosarul nr. 9.244/108/2006, **Tribunalul Arad — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale și ale art. 1, 3, 4, 11 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, aprobată cu modificări și completări prin Legea**

nr. 236/2006, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Cărand, județul Arad, în Dosarul nr. 9.244/108/2006 al Tribunalului Arad — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998, și ca inadmisibilă a prevederilor de lege criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005, întrucât această ordonanță a fost declarată neconstituțională prin Decizia nr. 871 din 9 octombrie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.244/108/2000, **Tribunalul Arad — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale și ale art. 1, 3, 4, 11 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 236/2006**, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Cărand, județul Arad.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate creează o discriminare între proprietarii spațiilor medicale aflate în sediile consiliilor locale și județene, ale regiilor și societăților comerciale cu capital majoritar de stat, școlilor și altor instituții publice și ceilalți proprietari care au spațiile în afara zonelor nominalizate mai sus, deoarece numai aceste spații pot fi vândute cu acordul proprietarului, nu și celelalte spații. Pe de altă parte, autorul excepției susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care contravin principiului autonomiei locale.

Tribunalul Arad — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998, consideră că este inadmisibilă, întrucât autorul excepției enunță numai încălcarea art. 136 alin. (4) din Legea fundamentală, fără a motiva în ce constă această încălcare.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 3, 4, 11 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005, consideră că este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră prevederile de lege ca fiind constituționale, invocând, de asemenea, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 14 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 1 august 2002, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor art. 1, 3, 4, 11 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 22 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 236/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 iunie 2006.

Textele criticate au următoarea redactare:

— Art. 14 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998: „(3) Bunurile imobile aflate în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, utilizate în prezent pentru activități medicale, vor fi trecute în domeniul privat al statului, respectiv al unităților administrativ-teritoriale, potrivit art. 10 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia.”

Art. 1, 3, 4, 11 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005:

„Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul juridic pentru vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale în care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, funcționează unități medicale înființate și organizate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2000 privind organizarea și funcționarea cabinetelor de liberă practică pentru serviciile publice conexe actului medical, aprobată cu modificări

prin Legea nr. 598/2001, a spațiilor organizate ca centre de diagnostic și tratament sau centre medicale cu personalitate juridică, precum și a spațiilor cu destinație pentru activități medicale sau activități conexe actului medical, neutilizate.

(2) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin spațiu medical se înțelege spațiul în care se desfășoară efectiv activitate medicală și activitate medicală conexasă, precum și cota indiviză corespunzătoare din spațiul comun.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică și spațiilor medicale ale ministerelor cu rețea sanitară proprie, cu acordul ministerelor de resort.”;

„Art. 3. — (1) Au dreptul de a cumpăra spațiile ce fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență medicii, medicii dentiști, dentiștii, biologii, biochimistii, fizicienii, tehnicienii dentari și celelalte persoane fizice cu drept de liberă practică ce desfășoară activități conexe actului medical și care dețin în mod legal spațiul respectiv, precum și persoanele juridice/instituțiile de învățământ superior medical, care, deținând în mod legal spațiul, au ca obiect unic de activitate furnizarea serviciilor medicale sau desfășoară activități de învățământ superior medical.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1), care doresc cumpărarea spațiului în care au organizat cabinetul medical, vor depune o solicitare scrisă de cumpărare la sediul vânzătorului, în termen de 45 de zile de la publicarea/afișarea listelor aprobate potrivit art. 4 sau la expirarea termenului prevăzut la alin. (4).

(3) Spațiile medicale care se află în sediile consiliilor locale și județene, regiilor și societăților comerciale cu capital majoritar de stat, școlilor și altor instituții publice pot fi vândute numai cu acordul expres al proprietarului.

(4) Spațiile medicale concesionate în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 884/2004 privind concesionarea unor spații cu destinația de cabinete medicale, pentru care concesionarii nu și-au exprimat intenția de cumpărare în termenul prevăzut la alin. (2), vor fi folosite în continuare de aceștia până la expirarea duratei pentru care s-a încheiat contractul.”

„Art. 4. — (1) În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, consiliile județene sau consiliile locale, după caz, aprobă prin hotărâre lista spațiilor din proprietatea privată a acestora ori din proprietatea privată a statului și care se află în administrarea lor, ce urmează să fie vândute potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență. Listele astfel aprobate vor fi afișate în mod obligatoriu la sediul consiliului local/județean și publicate pe site-ul consiliului județean.

(2) Instituțiile proprietare ale spațiilor medicale au obligația de a comunica actualilor utilizatori, prin scrisoare cu confirmare de primire, faptul că spațiul respectiv face obiectul prezentei ordonanțe de urgență.”;

„Art. 11. — (1) Prețul de vânzare al spațiilor se va plăti de cumpărător la încheierea contractului sau, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, în rate.

(2) Spațiile medicale cumpărate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență nu pot fi folosite decât pentru activități medicale și/sau pentru activități conexe actului medical.

(3) Spațiile dobândite în condițiile prezentei ordonanțe de urgență nu pot fi înstrăinate, închiriate sau folosite de cumpărător pentru alte activități decât în scopul desfășurării activității medicale, activității de învățământ superior medical și/sau activităților conexe actului medical.

(4) La cererea noului proprietar, destinația spațiului medical poate fi schimbată numai cu acordul conform al direcției de sănătate publică, al Colegiului Medicilor din România sau al

Colegiului Medicilor Dentiști din România, după caz, al consiliului județean sau al consiliului local și al casei de asigurări de sănătate (în cazul în care cabinetul se află în relație contractuală cu casa județeană de asigurări de sănătate).

(5) Spațiul dobândit în condițiile prezentei ordonanțe de urgență poate fi înstrăinat, cu schimbarea destinației, numai dacă consiliul județean sau consiliul local, după caz, nu a optat în scris pentru a redeveni proprietarul spațiului. În cazul în care consiliul județean sau consiliul local optează pentru redobândirea spațiului, vânzarea se face la prețul inițial, actualizat cu indicele mediu al inflației, la care se adaugă contravaloarea îmbunătățirilor aduse spațiului, pentru care există documente fiscale.

(6) Contractele încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (2), (3) și (5) sunt lovite de nulitate absolută. Aceasta se constată de instanța competentă, la solicitarea oricărei persoane fizice sau juridice interesate. Acțiunea este scutită de taxa de timbru.”; „Art. 27. — (1) Spațiile medicale și terenurile aferente în care funcționează unități medicale înființate și organizate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 124/1998, republicată, cu completările ulterioare, și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 598/2001, care aparțin domeniului public al statului, trec în domeniul privat al statului și în administrarea consiliilor județene, Consiliului General al Municipiului București sau a consiliilor locale, după caz, prin hotărâre a Guvernului.

(2) Inventarierea spațiilor prevăzute la alin. (1) se face conform prevederilor legale în vigoare.”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 120 alin. (1) referitor la principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice din unitățile administrativ-teritoriale, art. 121 alin. (2) privind autoritățile comunale și orașenești și ale art. 136 alin. (1), (4) și (5) referitoare la proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Prin Decizia nr. 871 din 9 octombrie 2007, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, Curtea, cu majoritate de voturi, a constatat că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de

cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 236/2006, sunt neconstituționale.

Deși în cauza ce face obiectul prezentei decizii, Curtea este legal sesizată de instanța de judecată, stabilirea neconstituționalității dispozițiilor legale criticate, printr-o decizie a Curții Constituționale pronunțată ulterior sesizării, determină ca, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, aceste dispoziții legale să nu mai poată face obiectul excepției de neconstituționalitate, intervenind una dintre cauzele de inadmisibilitate prevăzute la art. 29 alin. (6) din legea menționată.

Așadar, excepția de neconstituționalitate privind prevederile art. 1, 3, 4, 11 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

2. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998, autorul excepției susține că acestea contravin dispozițiilor art. 136 alin. (4) din Constituție.

Analizând aceste critici de neconstituționalitate, Curtea constată că sunt neîntemeiate.

Textul de lege criticat face trimitere la art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, potrivit căruia trecerea din domeniul public în domeniul privat se face, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, dacă prin Constituție sau prin lege nu se dispune altfel. Or, Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 107 din 9 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, 392 din 4 mai 2004, că Legea nr. 213/1998 reprezintă o concretizare a dispozițiilor art. 136 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora „*Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii organice, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate; de asemenea, ele pot fi date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică*”.

Mai mult, din aceste dispoziții constituționale rezultă că societățile comerciale nu pot deține în proprietate bunuri ce aparțin proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, ci doar în regim de concesionare sau de închiriere.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 3, 4, 11 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 236/2006, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Cărand, județul Arad, în Dosarul nr. 9.244/108/2006 al Tribunalului Arad — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 919
din 18 octombrie 2007referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 1
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Manole în Dosarul nr. 606/256/2007 al Judecătoriei Medgidia.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 606/256/2007, **Judecătoria Medgidia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Vasile Manole.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate, prin faptul că prevăd în sarcina părților obligația acestora de a îndeplini actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător, de a-și exercita drepturile procedurale conform dispozițiilor art. 723 alin. 1 din Codul de procedură civilă, precum și de a-și proba pretențiile și apărările, contravin prevederilor art. 21 din Constituție. Impunerea anumitor termene în care partea să-și prezinte probele, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a mai administra acele probe, conduce la un formalism excesiv al procesului civil, anulându-se posibilitatea aflării adevărului.

Judecătoria Medgidia arată că instituirea unor condiții, a unor termene legale sau judecătorești, precum și a sancțiunilor corespunzătoare nerespectării acestora nu constituie o atingere a dreptului constituțional al accesului liber la justiție și nici al dreptului la apărare.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că textul de lege criticat trasează principalele drepturi și obligații ale părților și ale instanței judecătorești în desfășurarea unui proces civil, fără a se încălca prevederile constituționale invocate de autorul excepției. Departe de a îngreui drepturile consacrate constituțional, stabilirea unor condiții, termene legale sau judecătorești ori instituirea unor sancțiuni pentru nerespectarea acestora constituie tocmai o garanție privind judecarea unei cauze în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces.

Avocatul Poporului arată că instituirea unor condiții, a unor termene legale sau judecătorești, precum și a sancțiunilor corespunzătoare nu sunt de natură să îngreuească dreptul părților de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, de a beneficia de un proces echitabil, precum și de judecarea acestuia într-un termen rezonabil. Principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza regulile speciale de procedură, în formele și în modalitățile instituite de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 129 alin. 1 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: „*Părțile au îndatorirea ca, în condițiile legii, să urmărească desfășurarea și finalizarea procesului. De asemenea, ele au obligația să îndeplinească actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător, să-și exercite drepturile procedurale conform dispozițiilor art. 723 alin. 1, precum și să-și probeze pretențiile și apărările.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prevăzut de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, între care și stabilirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Neexercitarea dreptului în termenul stabilit de lege, datorită lipsei de diligență sau relei-credințe a titularului acestuia, nu poate fi considerată consecința îngrădirii liberului acces la justiție al persoanelor care au pierdut posibilitatea valorificării dreptului.

Stabilirea unor condiții sau a unor termene în raport de care părțile au obligația să îndeplinească actele de procedură nu poate fi considerată de natură să îngreuească accesul liber la justiție, finalitatea fiind, dimpotrivă, de a-l facilita prin asigurarea unui climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestui drept constituțional, prevenindu-se eventualele abuzuri și limitându-se efectele perturbatoare asupra stabilității și securității raporturilor juridice civile.

De asemenea, instanța de contencios constituțional reține că, în Cauza „*Unión Alimentaria Sanders SA contra Spaniei*”, 1989, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că „partea interesată este, la rândul ei, ținută să aducă la îndeplinire cu diligență actele procesuale care-i revin, să nu uzeze de manevre dilatorii și să folosească posibilitățile oferite de normele procesuale interne pentru reducerea timpului în care se derulează procedura de judecată, să nu întreprindă demersuri contrare realizării acestui scop.”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 129 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Manole în Dosarul nr. 606/256/2007 al Judecătoriei Medgidia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 933 din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2, 2¹ și 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2, 2¹ și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agenția de Pază Professional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 13.733/54/2005 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii de renunțare la soluționarea excepției de neconstituționalitate depuse de autorul acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii depuse de autorul excepției de neconstituționalitate.

Curtea, în temeiul art. 55 din Legea nr. 47/1992, respinge cererea autorului excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 13.733/54/2005, **Curtea de Apel Craiova — Secția**

comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2, 2¹ și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agenția de Pază Professional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile legale criticate, prin eliminarea posibilității de a se recuza toți judecătorii unei instanțe, încalcă prevederile art. 16, 20, 21, 24, 30, 51, 53 și 126 din Constituție.

Curtea de Apel Craiova — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Stabilirea condițiilor pentru exercitarea dreptului la recuzare nu constituie o limitare a accesului liber la justiție, legiuitorul fiind îndreptățit, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, să stabilească măsurile legislative adecvate pentru a asigura desfășurarea proceselor și pentru a împiedica abuzul de drept.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că prin reglementările contestate, referitoare la imposibilitatea recuzării tuturor judecătorilor unei instanțe sau ai unei secții a acesteia, nu se limitează accesul liber la justiție, ci se asigură un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestui drept constituțional. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecătii. Legiuitorul este îndreptățit să stabilească măsurile legislative adecvate pentru a se asigura desfășurarea proceselor și pentru a împiedica abuzul de drept.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută în

ipoteza normei legale, fără discriminare pe considerente arbitrare. De asemenea, textul criticat nu conține norme contrare dreptului părților interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, de a beneficia de un proces echitabil, precum și de judecarea cauzei într-un termen rezonabil. Astfel, instituția recuzării în procesele judiciare se justifică prin necesitatea asigurării unei judecăți imparțiale, în care părțile să fie protejate de eventuala părtinire a judecătorului. Pe cale de consecință, în sistemul nostru juridic, recuzarea nu poate fi decât individuală, iar nu colectivă, neputând conduce la împiedicarea tuturor judecătorilor unei instanțe de a judeca procesele cu care au fost investiți, în condițiile legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 alin. 2, 2¹ și 3 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins:

„Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.

Cererile de recuzare a instanțelor ierarhic superioare formulate la instanța care soluționează litigiul sunt inadmisibile.

Pentru aceleași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere împotriva aceluiași judecător.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 24 referitoare la dreptul la apărare, art. 30 referitoare la libertatea de exprimare, art. 51

referitoare la dreptul de petiționare, art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 126 referitoare la instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 97 din 9 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 2 martie 2006, și prin Decizia nr. 53 din 16 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 23 februarie 2007, a statuat că, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a le utiliza, în formele și în modalitățile instituite de lege.

În consecință, prin reglementările cuprinse în art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, referitoare la imposibilitatea recuzării tuturor judecătorilor unei instanțe sau ai unei secții a acesteia, legiuitorul nu a înțeles să limiteze accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestui drept constituțional. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecății.

De altfel, în situația în care există legături de rudenie sau afinitate între una dintre părțile implicate în litigiu și magistrații instanței sau există motive de suspiciune legitimă privind imparțialitatea acestora sau motive de siguranță publică, partea interesată poate formula cerere de strămutare a cauzei către o altă instanță, de același grad.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește invocarea prevederilor constituționale ale art. 30 referitoare la libertatea de exprimare și ale art. 51 referitoare la dreptul de petiționare, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2, 2¹ și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agenția de Pază Professional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 13.733/54/2005 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marișiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 943

din 30 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Elena D. Popovici, în nume propriu și în calitate de mandatar al apelanților Cristina Liliana I. Simion, Ioan Radu Popovici, Ana Constantina Enache, Elena R. Popovici, Irina Topor și Dan Mircea, în Dosarul nr. 1.303/2006 al Curții de Apel Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât criticile de neconstituționalitate vizează modificarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.303/2006, **Curtea de Apel Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Elena D. Popovici, în nume propriu și în calitate de mandatar al apelanților Cristina Liliana I. Simion, Ioan Radu Popovici, Ana Constantina Enache, Elena R. Popovici, Irina Topor și Dan Mircea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale, întrucât „legiuitorul nu a înțeles să soluționeze în mod expres situația imobilelor construite fără autorizație anterior anului 1991, creând astfel, prin interpretarea și aplicarea strictă a dispozițiilor art. 10 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, un regim discriminator prin nesancționarea încălcării unor norme de ordine publică precum cele care guvernează edificarea construcțiilor”. În acest fel, susțin autorii excepției, „se limitează domeniul de aplicare a restituirilor în natură în detrimentul dreptului de proprietate al persoanei îndreptățite”.

Curtea de Apel Bacău — Secția civilă consideră că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale, întrucât legiuitorul a avut în vedere protejarea dreptului de proprietate. Se arată că pentru beneficiarii Legii nr. 10/2001 legiuitorul a prevăzut posibilitatea acordării de despăgubiri în situația în care imobilul nu poate fi restituit în natură.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, se arată că prevederile Legii nr. 10/2001 au ca scop asigurarea unei reparații integrale, iar atunci când reparația nu poate fi realizată în natură, aceasta se realizează prin acordarea unor despăgubiri juste și echitabile.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Soluția de restituire a imobilelor preluate abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 este rezultatul opțiunii legiuitorului și are la bază dreptul pe care acesta îl are în a decide asupra modului de reparație a abuzurilor din legislația trecută cu privire la proprietatea privată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 10 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu următorul conținut: „*Se restituie în natură terenurile pe care s-au ridicat construcții neautorizate în condițiile legii după data de 1 ianuarie 1990, precum și construcții ușoare sau demontabile.*”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi și art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea și ocrotirea proprietății în mod egal, indiferent de titular.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat nu instituie un tratament juridic diferit pentru anumite categorii de cetățeni aflate în situații identice, ci are în vedere situația concretă a bunurilor preluate. Din acest text de lege rezultă că legiuitorul a considerat, fără a încălca vreo dispoziție constituțională, că pot fi restituite în natură doar terenurile pe care au fost edificate construcții neautorizate în condițiile legii, după data de 1 ianuarie 1990, precum și construcții ușoare sau demontabile. Această reglementare reprezintă, de altfel, o concretizare a regulii potrivit căreia edificarea cu rea-credință a construcțiilor este sancționată cu demolarea acestora.

Așa cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 314 din 14 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 971

din 22 octombrie 2004, „Soluția de restituire a unor asemenea categorii de imobile este rezultatul opțiunii legiuitorului și are la bază exercitarea dreptului pe care acesta îl are în a decide asupra modului de reparare a injustițiilor și a abuzurilor din legislația trecută.”

Așa fiind, este de competența legiuitorului să stabilească modul de reparație pentru imobilele preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în acord cu prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Elena D. Popovici, în nume propriu și în calitate de mandatar al apelanților Cristina Liliana I. Simion, Ioan Radu Popovici, Ana Constantina Enache, Elena R. Popovici, Irina Topor și Dan Mircea în Dosarul nr. 1.303/2006 al Curții de Apel Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 964 din 30 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de S.C.I.M. — S.A. Constanța în Dosarul nr. 1.882/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.882/118/2007, **Tribunalul Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și art. 15 lit. p) din**

Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de S.C.I.M. — S.A. Constanța.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate, care scutesc de plata taxei de timbru administratorii sau lichidatorii societăților comerciale aflate în procedura insolvenței, sunt neconstituționale, deoarece instituie un regim discriminatoriu între categoriile menționate și ceilalți justificați.

Tribunalul Constanța — Secția comercială arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Legiuitorul are competența exclusivă în stabilirea taxelor judiciare de timbru pentru acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești, putând reglementa și excepții în considerarea unor situații speciale, derogatorii.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia nr. 852 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2007, și Decizia nr. 162 din 22 aprilie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 9 mai 2003.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, și dispozițiile art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 77 din Legea nr. 85/2006: „*Toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.*”;

— Art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997: „*Sunt scutite de taxe judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la:*

[...] p) orice alte acțiuni, cereri sau acte de procedură pentru care se prevăd, prin legi speciale, scutiri de taxă judiciară de timbru.”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și art. 15 lit. p) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de S.C.I.M. — S.A. Constanța în Dosarul nr. 1.882/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 967
din 30 octombrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 2 din Decretul nr. 167/1958
privitor la prescripția extinctivă**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Antonia Constantin — procuror
Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, excepție ridicată de Claudiu Vasile Apostol și de Uniunea Caselor de Ajutor Reciproc ale Salariaților

București în dosarele nr. 8.542/300/2006 și nr. 24.012/3/2006 ale Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă Claudiu Vasile Apostol personal și asistat de avocat Loredana Radu, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.130D/2007 și nr. 1.131D/2007, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Avocatul autorului excepției este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.131D/2007 la Dosarul nr. 1.130D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Arată că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece dreptul la acțiune nu poate fi considerat prescris dacă partea a recurs la procedura somației de plată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia nr. 582 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 5 iulie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 8.542/300/2006, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă**, excepție ridicată de Claudiu Vasile Apostol.

Prin Încheierea din 22 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 24.012/3/2006, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 3 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă**, excepție ridicată de Uniunea Caselor de Ajutor Reciproc ale Salariaților București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate, care prevăd situațiile în care nu operează întreruperea prescripției, deși creditorul a efectuat un act începător de executare, și anume introducerea unei cereri pe calea somației de plată, aduc atingere liberului acces la justiție, precum și dreptului la un proces echitabil.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă arată că instituția prescripției, în general, și termenele în raport cu care își produce efectele aceasta nu pot fi considerate de natură să îngreiească accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, întrucât exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor în baza prerogativelor sale, cu respectarea anumitor exigențe. Soluția exceptării de la efectul întreruptiv al prescripției a cazului în care cererea de chemare în judecată a fost respinsă, anulată, s-a perimat sau a intervenit renunțarea la acțiune este firească, dat fiind faptul că, în această situație, se prezumă în continuare că starea de fapt este conformă cu starea de drept atâta vreme cât cel în folosul căruia curge prescripția nu recunoaște dreptul subiectiv prescriptibil.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, instituția prescripției, în general, și termenele în raport cu care își produce efectele aceasta nu pot fi considerate de natură să îngreiească accesul liber la justiție, dimpotrivă, prin stabilirea lor asigurându-se un climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a unui drept constituțional, prevenindu-se eventualele abuzuri și limitându-se efectele negative asupra stabilității și securității raporturilor juridice civile. Soluția exceptării de la efectul întreruptiv al prescripției a cazului în care cererea de chemare în judecată a fost respinsă, anulată, s-a perimat sau a intervenit renunțarea la acțiune este firească, dat fiind faptul că, în această situație, se prezumă în continuare că starea de fapt este conformă cu starea de drept atâta vreme cât cel în folosul căruia curge prescripția nu recunoaște dreptul subiectiv prescriptibil.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile legale criticate nu conțin norme contrare dreptului părților interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, de a beneficia de un proces echitabil și de judecarea cauzei într-un termen rezonabil. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 582 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 5 iulie 2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Deși prin încheierea de sesizare din Dosarul nr. 24.012/3/2006 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. 3 din Decretul nr. 167/1958, din motivarea excepției, precum și din opinia exprimată de instanța de judecată rezultă că obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 16 alin. 2.

Astfel, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 19 din 21 aprilie 1958, dispoziții care au următorul conținut: „*Prescripția nu este întreruptă, dacă s-a pronunțat încetarea procesului, dacă cererea de chemare în judecată sau executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 747 din 26 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.009 din 19 decembrie 2006, a statuat că soluția exceptării de la efectul întreruptiv al prescripției a cazului în care cererea de chemare în judecată sau executare a fost respinsă, anulată, s-a perimat ori a intervenit renunțarea la acțiune este firească, dat fiind faptul că, în această situație, se prezumă în continuare că starea de fapt este conformă cu starea de drept, atâta vreme cât cel în folosul căruia curge prescripția nu recunoaște dreptul subiectiv prescriptibil.

Instituția prescripției extinctive și a condițiilor în care aceasta operează prezintă incontestabile justificări, inclusiv din punctul de vedere al accesului liber la justiție și al dreptului la apărare, asigurând stabilitatea și certitudinea necesare în raporturile juridice, precum și mobilizarea titularilor de drepturi pentru

realizarea lor în timp mai scurt, cu posibilități mai mari de probare a drepturilor subiective, precum și cu consecințe pozitive pentru asigurarea unei mai bune administrări a justiției.

Pe de altă parte, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Departe de a constitui o negare a dreptului în sine, asemenea exigențe dau expresie ordinii de drept, absolutizarea exercițiului unui anume drept având consecință fie negarea, fie amputarea drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, cărora statul este ținut să le acorde ocrotire în egală măsură.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, excepție ridicată de Claudiu Vasile Apostol și de Uniunea Caselor de Ajutor Reciproc ale Salariaților București în dosarele nr. 8.542/300/2006 și nr. 24.012/3/2006 ale Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 976 din 6 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) lit. b), coroborate cu prevederile art. 50 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) lit. b), coroborate cu prevederile art. 50 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de cetățeanul chinez Zhang Guixin în Dosarul nr. 7.677/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, cauză ce face obiectul Dosarului nr. 528D/2007 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, lipsind partea Oficiul Român pentru Imigrări, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă interpretul de limba chineză desemnat în cauză spre a asigura traducerea, dl. Ioan Budura.

În condițiile în care, potrivit principiului că nimeni nu se poate apăra invocând necunoașterea legii („*nemo ignorare legem censetur*”), titularul unui drept este prezumat că a avut cunoștință de reglementarea care prevedea că valorificarea dreptului său se circumscrie unui anumit termen și anumitor condiții, fără a înțelege să le respecte, acesta nu are decât a-și imputa propriei lipse de diligență consecințele negative pe care este ținut să le suporte și cătuși de puțin textului de lege criticat.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 532D/2007, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de cetățeanul chinez Zhan Aimei în Dosarul nr. 8.124/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorii excepțiilor, prin traducător, sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este, de asemenea, de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 532D/2007 la Dosarul nr. 528D/2007, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părților prezente. Prin traducător, acestea formulează susțineri asemănătoare, arătând, în esență, că actul normativ criticat nu oferă străinilor care au realizat investiții în perioada șederii legale în România suficientă protecție, în sensul protejării dreptului de proprietate. Menționează, de asemenea, că prin executarea dispozițiilor de părăsire a teritoriului țării le este pusă

în pericol și viața de familie, autorii excepțiilor având copii născuți în România și care în China nu s-ar bucura de recunoaștere și statut legal.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând în acest sens că susținerile autorilor au caracterul unor aspecte de fapt asupra cărora Curtea Constituțională nu se poate pronunța, acestea fiind relevante pentru soluționarea cauzei în fond de către instanța de judecată competentă. Mai mult, jurisprudența în materie a instanței de contencios constituțional, de exemplu Decizia nr. 642/2007, statuează în sensul constituționalității textelor de lege criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 30 ianuarie 2007 și 15 martie 2007 pronunțate în dosarele nr. 7.677/2/2006 și nr. 8.124/2/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) lit. b), coroborate cu prevederile art. 50 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.** Excepția a fost ridicată de cetățenii chinezi Zhang Guixin și Zhan Aimei în cauze de contencios administrativ având ca obiect anularea unor dispoziții de părăsire a teritoriului României.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut identic, se susține, în esență, că „prin refuzul de a li se prelungi dreptul de ședere temporară cetățenilor străini pentru că ar fi introdus sau au încercat să introducă ilegal în România alți străini, se limitează excesiv și discriminatoriu dreptul constituțional de proprietate al acestora, în condițiile în care fapta nu a fost îndeajuns dovedită și nu s-a stabilit săvârșirea unei infracțiuni cu privire la introducerea ilegală a unor străini, printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă”. Totodată, textul de lege criticat, prin lipsa de precizie și claritate, nu îndeplinește criteriul de calitate în înțelesul dat de practica jurisprudențială a Curții Europene, iar pe de altă parte, este discriminatoriu întrucât se aplică numai în cazul străinilor.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. b), coroborate cu cele ale art. 50 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, nu încalcă art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Protocolul nr. 12 adițional la Convenție. De asemenea, textele legale criticate nu contravin dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Constituție și art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Textele de lege criticate nu conțin norme privind dreptul de proprietate și, ca atare, prevederile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, coroborate cu art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu au incidență în cauză. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 reglementează regimul străinilor în România, astfel că, evident, se adresează acestora, iar criticile pe motivul discriminării pe criterii de origine națională sunt nefondate. Întregul act normativ criticat nu se adresează cetățenilor români, ci străinilor, fiind aplicabil în mod unitar acestora, în funcție de situațiile identice în care se află.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. b), coroborate cu cele ale art. 50 alin. (2) lit. b) din Ordonanța

de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, sunt constituționale. Textele legale criticate au ca obiect de reglementare condițiile de prelungire a dreptului de ședere temporară în România, dacă în perioada șederii nu a intervenit unul din motivele de nepermitere a intrării în România, referitor la interdicția introducerii sau încercării de introducere ilegală în România de către un străin a altor străini.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. b), coroborate cu cele ale art. 50 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004. După republicarea ordonanței, cele două texte au fost modificate prin pct. 5 și 21 ale articolului unic din Legea nr. 482/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.116 din 27 noiembrie 2004. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 8 alin. (2) lit. b):

„(2) *Organele poliției de frontieră pot refuza intrarea străinilor pe teritoriul statului român și în următoarele situații:[...]*

b) au introdus sau au încercat să introducă ilegal în România alți străini.”;

— Art. 50 alin. (2) lit. b):

„(2) *Dreptul de ședere temporară în România se poate prelungi succesiv pentru perioade de până la un an, numai dacă: [...]*

b) nu a intervenit, pe perioada șederii în România, vreunul dintre motivele de nepermitere a intrării prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b)—d) și alin. (2).”

În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate încalcă dreptul de proprietate privată, garantat de art. 44 alin. (2) din Constituție și art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și contravin totodată principiului nediscriminării, consacrat de art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 12 la aceeași Convenție. Se mai invocă, de asemenea, jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Examinând prezenta cauză, Curtea Constituțională reține că dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. b), coroborate cu cele ale art. 50 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, astfel cum au fost modificate prin pct. 5 și 21 ale articolului unic din Legea nr. 482/2004, au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, cu o motivare similară și prin raportare la aceleași norme constituționale și internaționale ca și în prezenta cauză. Prin Decizia nr. 642 din 28 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 1 august

2007, Curtea, pentru argumentele acolo reținute, a statuat că aceste dispoziții legale sunt constituționale.

Cele statuate în decizia indicată își mențin valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) lit. b), coroborate cu cele ale art. 50 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Zhang Guixin și Zhan Aimei în Dosarele nr. 7.677/2/2006 și nr. 8.124/2/2006 ale Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 978 din 6 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de cetățeanul chinez Zheng Jiaying, prin reprezentant legal Li Qiaoxiu, în Dosarul nr. 914/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București, cauză ce face obiectul Dosarului nr. 544D/2007 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspunde reprezentantul legal al autorului excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă interpret de limba chineză desemnat în cauză spre a asigura traducerea, dl Ioan Budura.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 819D/2007 și nr. 820D/2007, având ca obiect aceleași excepție de neconstituționalitate, ridicată de cetățenii chinezi Liu Qiumei și Guo Donghua în dosarele nr. 3.035/302/2007 și nr. 2.791/302/2007 ale Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal răspund personal autorii excepției, lipsind partea Oficiul Român pentru Imigrări, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

În plus, Curtea arată că anumite elemente de fapt, care țin de situația personală a autorilor excepției și care au fost invocate în fața instanței de contencios constituțional, nu pot fi reținute ca motive de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate, acestea putând fi însă susținute în fața instanței de contencios administrativ sesizate cu soluționarea cauzei pe fond.

Curtea, având în vedere identitatea dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorii excepțiilor, prin traducător, sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este, de asemenea, de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 819D/2007 și nr. 820D/2007 la Dosarul nr. 544D/2007, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul părților prezente. Prin traducător, acestea susțin că legea criticată nu oferă destinatarilor săi suficientă protecție, în sensul ocrotirii vieții de familie a străinilor care se află de o perioadă îndelungată de timp în România, și-au întemeiat o familie și duc o viață normală, iar acum sunt obligați să se întoarcă în China, țara de origine.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiate. Arată, în acest sens, că textele de lege criticate sunt suficient de clare și precise, astfel încât organele competente să aprecieze în mod obiectiv situația concretă a fiecărui solicitant de azil și să le aplice în consecință. De altfel, prin jurisprudența sa în materie, Curtea Constituțională s-a pronunțat constant în sensul conformității dispozițiilor legale atacate față de prevederile din Constituție și din reglementările internaționale invocate și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 5 aprilie 2007, 25 mai 2007 și 14 mai 2007, pronunțate în dosarele nr. 914/302/2007, nr. 3.035/302/2007 și nr. 2.791/302/2007, Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România. Excepția a fost ridicată de cetățenii chinezi Li Qiaoxiu, Liu Qiumei și Guo Donghua în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați (în prezent, Oficiul Român pentru Imigrări) de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut identic, se arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale datorită impreciziei cu privire la spectrul motivelor de pedepse și tratamente inumane care permit acordarea protecției subsidiare. Astfel, acestea limitează sfera de aplicabilitate a interdicției cuprinse în textele art. 22 alin. (2) din Constituție și art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale doar la riscul de tortură și tratamente inumane și degradante survenit ca urmare a unuia dintre cele cinci motive de persecuție prevăzute de Convenția din 1951 privind Statutul refugiaților (rasa, religia, naționalitatea, opinia politică și apartenența la un anumit grup social). Or, conform prevederilor constituționale și convenționale invocate și având în vedere practica jurisprudențială în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, rezultă că spectrul motivelor de pedepse și tratamente inumane este mult mai larg, acesta putând surveni din orice cauze, fără a permite limitări de natura celor invocate de Oficiul Național pentru Refugiați.

Se precizează, totodată, că dispozițiile legale criticate trebuie interpretate în conformitate cu prevederile art. 3 din Convenție, dar și cu jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului. De altfel, caracterul imprecis al acestor reglementări favorizează interpretări eronate cu privire la natura și conținutul pedepselor și tratamentelor inumane ori degradante, ceea ce contravine celor statuate de Curtea de la Strasbourg în cauza *B. contra Franței*, 1992.

În plus, sunt menționate aspecte de fapt specifice cauzelor supuse judecării, referitoare la situația familială a fiecăruia dintre autorii excepției.

Judecătoria Sectorului 5 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, indicând în acest sens jurisprudența bogată a Curții Constituționale în această materie, de exemplu, Decizia nr. 64/2007.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, indicând în acest sens jurisprudența constantă în materie a Curții Constituționale, de exemplu, deciziile: nr. 648 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 971 din 5 decembrie 2006, nr. 702 din 19 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 16 noiembrie 2006, și nr. 64 din 25 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 15 februarie 2007.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România sunt constituționale. Protecția subsidiară reprezintă un beneficiu acordat de statul român cetățenilor străini sau apatrizilor care îndeplinesc cerințele legale specifice, condiții care, însă, nu sunt de natură a încălca reglementările internaționale referitoare la statutul și regimul refugiaților.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 26 iunie 2007. Textele de lege criticate au următoarea redactare:

Art. 26 — Protecția subsidiară: „(1) Protecția subsidiară se poate acorda cetățeanului străin sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive temeinice să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios, în sensul prevederilor alin. (2), și care nu poate sau, datorită acestui risc, nu dorește protecția acelei țări.

(2) Prin risc serios, în sensul alin. (1), se înțelege: (...)

2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante.”

În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin art. 22 alin. (2) din Constituție și, prin raportare la art. 11 alin. (2), art. 20 alin. (2) și art. 148 din aceasta, încalcă și art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reglementări care instituie dreptul absolut al persoanei la protecție împotriva riscului de tortură, pedepse sau tratamente inumane ori degradante. De asemenea, se invocă jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Examinând prezenta cauză, Curtea Constituțională reține că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în numeroase rânduri, prin raportare la aceleași norme constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. În jurisprudența sa în materie, de exemplu deciziile: nr. 648 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 971 din 5 decembrie 2006, nr. 162 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 4 aprilie 2007, nr. 383 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 9 mai 2007, și nr. 597 din 19 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 21 august 2007, Curtea a reținut în mod constant, pentru argumentele acolo expuse, că dispozițiile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, reglementând condițiile în care se poate acorda protecția umanitară condiționată, sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale și convenționale prin care se interzice tortura, respectiv prin care se consfințește dreptul la viață și la integritate fizică și psihică.

Întrucât în cauza de față sunt criticate aceleași aspecte ca și cele deja examinate de Curte în jurisprudența sa anterioară și față de aceleași temeuri constituționale și convenționale, soluția pronunțată prin deciziile menționate, precum și considerentele ce au stat la baza acestora își mențin valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Zheng Jiaying, prin reprezentant legal Li Qiaoxiu, de Liu Qiumei și Guo Donghua în dosarele nr. 914/302/2007, nr. 3.035/302/2007 și nr. 2.791/302/2007 ale Judecătoriai Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.005
din 8 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (9) și art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (9) și art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Viorel Cucu în Dosarul nr. 15.587/4/2006 al Judecătoriai Sectorului 4 București.

La apelul nominal răspunde autorul excepției.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 961 D/2007 și nr. 1.017 D/2007, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (9) din Legea nr. 275/2006, respectiv a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din același act normativ, ridicată de același autor, Viorel Cucu, în dosarele nr. 15.590/4/2006 și, respectiv, nr. 4.665/4/2007 ale Judecătoriai Sectorului 4 București.

La apelul nominal răspunde, de asemenea, autorul excepției.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 846 D/2007, nr. 961 D/2007 și nr. 1.017 D/2007, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 961 D/2007 și nr. 1.017 D/2007 la Dosarul nr. 846 D/2007, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției.

Viorel Cucu solicită admiterea excepției de neconstituționalitate așa cum a fost formulată, reiterând argumentele expuse în concluziile scrise depuse la dosare.

Ministerul Public, referindu-se la jurisprudența constantă a Curții Constituționale în materie, cu privire la care arată că își menține valabilitatea și în prezenta cauză, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 11 mai 2007, 28 mai 2007 și 30 mai 2007, pronunțate în dosarele nr. 15.587/4/2006, nr. 15.590/4/2006 și, respectiv, nr. 4.665/4/2007, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (9) și, respectiv, a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, invocată de Viorel Cucu în dosarele menționate.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, asemănătoare în cele trei dosare conexe, se susține, în esență, că art. 38 alin. (9) din Legea nr. 275/2006 este neconstituțional, întrucât îngreudește dreptul petentului de a ataca hotărârea pronunțată de judecătoria. În ceea ce privește art. 74 alin. (7) din același act normativ, se susține că încalcă prezumția de nevinovăție, întrucât sancțiunile disciplinare prevăzute de art. 71 alin. (1) lit. a)—e) din Legea nr. 275/2006 sunt puse în executare înainte de rămânerea definitivă a hotărârii de sancționare.

Judecătoria Sectorului 4 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate. Se referă și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (9) și art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, care au următorul cuprins:

— Art. 38 alin. (9): „*Hotărârea judecătorească este definitivă.*”;

— Art. 74 alin. (7): „*Plângerea formulată conform alin. (1) și contestația introdusă potrivit alin. (5) nu suspendă executarea sancțiunilor disciplinare, cu excepția celei prevăzute în art. 71 alin. (1) lit. f).*”

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale ale art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului* și ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, raportate la art. 2 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea

Pentru considerentele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (9) și art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Viorel Cucu în dosarele nr. 15.587/4/2006, nr. 15.590/4/2006 și nr. 4.665/4/2007 ale Judecătorei Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.006

din 8 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător

Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Vasile Flavius Ranga în Dosarul nr. 4.869/325/2007 al Judecătorei Timișoara.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Ministerul Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că ceea ce se solicită, în realitate, în motivarea excepției, este completarea textului de lege criticat. Or, această solicitare excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.869/325/2007, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție invocată de Vasile Flavius Ranga în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional în măsura în care nu prevede și obligativitatea menționării în procesul-verbal de constatare a contravenției a sediului persoanei juridice din care face parte agentul constator. Este îngredit accesul liber la justiție, deoarece cel ce face o cerere în fața instanței trebuie să-l identifice pe pârât, în cerere, nu numai sub aspectul numelui, ci și al adresei unde locuiește sau își are activitatea, pentru a fi citat.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În opinia instanței, faptul că legiuitorul nu a înțeles să includă printre mențiunile procesului-verbal de contravenție și sediul organului din care face parte agentul constator nu contravine prevederilor art. 21 din Legea fundamentală, deoarece contravenientul nu este împiedicat să se adreseze instanței pentru exercitarea unui control asupra legalității și temeiniciei procesului-verbal de contravenție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție invocată de Vasile Flavius Ranga în Dosarul nr. 4.869/325/2007 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Guvernul, arătând că nu intră în competența Curții Constituționale modificarea textului de lege criticat, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că prevederile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, privitoare la mențiunile pe care trebuie să le cuprindă procesul-verbal de constatare a contravenției.

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că ceea ce se solicită, în realitate, în motivarea acesteia, este completarea textului de lege criticat, în sensul de a se reglementa obligativitatea menționării, în cuprinsul procesului-verbal de constatare a contravenției, a sediului persoanei juridice din care face parte agentul constator. Asemenea critici nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea anexei nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 850/2003 privind interoperabilitatea sistemului feroviar convențional și a anexei nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.533/2003 privind interoperabilitatea sistemului de transport feroviar de mare viteză

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre:

Art. I. — Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 850/2003 privind interoperabilitatea sistemului feroviar convențional, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 23 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1.

Art. II. — Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.533/2003 privind interoperabilitatea sistemului de transport feroviar de mare viteză, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 9 ianuarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2.

Art. III. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. IV. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 decembrie 2007.

*

Prezenta hotărâre transpune în totalitate prevederile Directivei Comisiei 2007/32/CE de modificare a anexei VI la Directiva Consiliului 96/48/CE privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a anexei VI la Directiva 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 141 din 2 iunie 2007.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul transporturilor,
Barna Tánczos,
secretar de stat
Departamentul pentru Afaceri Europene,
Adrian Ciocănea,
secretar de stat

București, 19 noiembrie 2007.
Nr. 1.395.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 850/2003)

PROCEDURA de verificare a subsistemelor

Sistemul feroviar convențional

1. Introducere

Verificarea „CE” reprezintă procedura prin care un organism notificat verifică și certifică faptul că un subsistem:

- respectă prevederile prezentei hotărâri;
- respectă celelalte reglementări care derivă din Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană și pot fi puse în aplicare.

2. Etapele

Subsistemul este verificat la fiecare dintre următoarele etape:

- proiectare globală;
- producție: construcții de subsisteme, inclusiv, de exemplu, activități de construcții civile, fabricație, asamblare de componente, ajustare generală;
- testarea finală a subsistemului.

Pentru faza de proiectare, inclusiv testele de tip, și pentru faza de producție principalul contractant sau producător ori reprezentantul autorizat al acestuia, cu sediul în Comunitate, poate solicita o evaluare ca prim pas.

În acest caz, o astfel de evaluare conduce la elaborarea unor declarații intermediare de verificare (DIV) eliberate de organismul notificat ales de contractantul principal sau de producător. La rândul său, acesta întocmește o declarație „CE” de conformitate intermediară a subsistemului pentru fazele respective.

3. Certificatul

Organismul notificat responsabil cu verificarea „CE” întocmește certificatul de verificare destinat entității contractante sau reprezentantului autorizat al acesteia, cu sediul în Comunitate, care la rândul său întocmește declarația „CE” de verificare destinată autorității de supraveghere din statul membru în care se află și/sau funcționează subsistemul.

Organismul notificat responsabil cu verificarea „CE” evaluează proiectarea și producția subsistemului.

Dacă este cazul, organismul notificat ia în considerare DIV-urile și, pentru a elibera certificatul „CE” de verificare, acesta trebuie să verifice dacă subsistemul:

— face obiectul DIV-urilor privind proiectarea și producția eliberate contractantului principal sau producătorului, dacă acesta a solicitat organismului notificat aceste două etape;

— sau respectă, din punct de vedere al producției, toate aspectele incluse în DIV a proiectării eliberată contractantului principal sau producătorului, dacă acesta a solicitat organismului notificat doar etapa de proiectare;

— să verifice dacă acestea includ corect cerința STI și să evalueze elementele de proiectare și producție care nu sunt incluse în DIV a proiectării și/sau a producției, eliberată contractantului principal sau producătorului.

4. Dosarul tehnic

Dosarul tehnic care însoțește declarația de verificare trebuie să conțină:

— pentru infrastructură: planuri ale lucrărilor, aprobări pentru excavări și consolidări, rapoarte de testare și inspecție pentru beton etc.;

— pentru alte subsisteme: scheme generale și detaliate conform execuției, scheme electrice și hidraulice, scheme ale circuitelor de comandă, descrierea sistemelor automate și de procesare a datelor, manuale de utilizare și de întreținere etc.;

— lista componentelor de interoperabilitate, menționate la art. 3 din prezenta hotărâre, incluse în subsistem;

— copii ale declarațiilor „CE” de conformitate sau de aptitudine pentru utilizare care trebuie să însoțească componentele de interoperabilitate incluse în sistem, în conformitate cu art. 13 din prezenta hotărâre, la care se anexează, acolo unde este cazul, note de calcul corespunzătoare și o copie a înregistrărilor testelor și a examinărilor efectuate de organisme notificat în baza specificațiilor tehnice comune;

— dacă este cazul, DIV și, în acest caz, declarația/declarațiile „CE” de conformitate intermediară a subsistemului, care însoțesc certificatul de verificare „CE”, inclusiv rezultatul verificării efectuate de organismul notificat cu privire la valabilitatea acestora;

— certificatul eliberat de organismul notificat responsabil cu verificarea „CE”, însoțit de notele de calcul corespunzătoare contrasemnate de acesta, care atestă că proiectul respectă prezenta hotărâre și care menționează orice rețineri înregistrate în timpul executării activităților și care nu au fost retrase; certificatul trebuie să fie însoțit, de asemenea, de rapoartele de inspecție și de audit întocmite de același organism în legătură cu obiectivul acestuia, așa cum se specifică la pct. 5.3 și 5.4.

5. Monitorizarea

5.1. Obiectivul monitorizării „CE” este acela de a se asigura că obligațiile ce derivă din dosarul tehnic au fost îndeplinite pe durata producției subsistemului.

5.2. Organismul notificat responsabil cu verificarea producției trebuie să aibă acces permanent la șantiere, la atelierele de producție, la zonele de depozitare și, dacă este cazul, la unitățile de prefabricare sau de testare, precum și, în general, la toate locurile considerate necesare îndeplinirii misiunii sale. Autoritatea contractantă sau reprezentanții autorizați ai acesteia din Comunitate trebuie să îi trimită sau să facă să îi parvină acestuia toate documentele necesare în acest scop și, în special, planurile de punere în aplicare și documentația tehnică referitoare la subsistem.

5.3. Organismul notificat responsabil cu verificarea punerii în aplicare trebuie să efectueze periodic audituri pentru a confirma respectarea hotărârii. Acesta trebuie să prezinte persoanelor responsabile cu punerea în aplicare un raport de audit. Organismul notificat poate solicita să fie convocat la anumite etape ale operațiunilor de construcție.

5.4. În plus, organismul notificat poate efectua vizite neanunțate pe șantier sau în atelierele de producție. În timpul acestor vizite, organismul notificat poate efectua audituri complete sau parțiale. Acesta trebuie să prezinte persoanelor responsabile cu punerea în aplicare un raport de inspecție și, dacă este necesar, un raport de audit.

6. Depunerea

Dosarul complet, prevăzut la pct. 4, trebuie înaintat autorității contractante sau reprezentantului autorizat al acesteia, cu sediul în Comunitate, în sprijinul certificatului de verificare eliberat de organismul notificat responsabil cu verificarea subsistemului în stare de funcționare.

Dosarul trebuie anexat unei declarații „CE” de verificare pe care autoritatea contractantă o trimite autorității de supraveghere din statul membru în cauză.

Entitatea contractantă trebuie să păstreze o copie a dosarului pe toată durata de funcționare a subsistemului. Acesta trebuie trimis statelor membre care îl solicită.

7. Publicarea

Fiecare organism notificat trebuie să publice periodic informații relevante cu privire la:

- cererile de verificare „CE” primite;
- DIV eliberate sau refuzate;
- certificatele de verificare eliberate sau refuzate.

8. Limba

Dosarul și corespondența privind procedurile „CE” de verificare trebuie întocmite într-una din limbile oficiale ale statului membru în care își are sediul entitatea contractantă sau reprezentantul autorizat al acesteia din Comunitate sau într-o limbă acceptată de entitatea contractantă.

*ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1.533/2003)*

PROCEDURA de verificare a subsistemelor

Sistemul feroviar de mare viteză

1. Introducere

Verificarea „CE” reprezintă procedura prin care un organism notificat verifică și certifică faptul că un subsistem:

- respectă prevederile prezentei hotărâri;

— respectă celelalte reglementări care derivă din Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană și pot fi puse în aplicare.

2. Etapele

Subsistemul este verificat la fiecare dintre următoarele etape:

- proiectare globală;
- producție: construcții de subsisteme, inclusiv, de exemplu, activități de construcții civile, fabricație, asamblare de componente, ajustare generală;
- testarea finală a subsistemului.

Pentru faza de proiectare, inclusiv testele de tip, și pentru faza de producție principalul contractant sau producător ori reprezentantul autorizat al acestuia, cu sediul în Comunitate, poate solicita o evaluare ca prim pas.

În acest caz, o astfel de evaluare conduce la elaborarea unor declarații intermediare de verificare (*DIV*) eliberate de organismul notificat ales de contractantul principal sau de producător. La rândul său, acesta întocmește o declarație „CE” de conformitate intermediară a subsistemului pentru fazele respective.

3. Certificatul

Organismul notificat responsabil cu verificarea „CE” întocmește certificatul de verificare destinat entității contractante sau reprezentantului autorizat al acesteia, cu sediul în Comunitate, care, la rândul său, întocmește declarația „CE” de verificare destinată autorității de supraveghere din statul membru în care se află și/sau funcționează subsistemul.

Organismul notificat responsabil cu verificarea „CE” evaluează proiectarea și producția subsistemului.

Dacă este cazul, organismul notificat ia în considerare *DIV*-urile și, pentru a elibera certificatul „CE” de verificare, acesta trebuie să verifice dacă subsistemul:

- face obiectul *DIV*-urilor privind proiectarea și producția eliberate contractantului principal sau producătorului, dacă acesta a solicitat organismului notificat aceste două etape;
- sau respectă, din punct de vedere al producției, toate aspectele incluse în *DIV* a proiectării, eliberată contractantului principal sau producătorului, dacă acesta a solicitat organismului notificat doar etapa de proiectare;
- să verifice dacă acestea includ corect cerința STI și să evalueze elementele de proiectare și producție care nu sunt incluse în *DIV* a proiectării și/sau a producției, eliberată contractantului principal sau producătorului.

4. Dosarul tehnic

Dosarul tehnic care însoțește declarația de verificare trebuie să conțină:

- pentru infrastructură: planuri ale lucrărilor, aprobări pentru excavări și consolidări, rapoarte de testare și inspecție pentru beton etc.;
- pentru alte subsisteme: scheme generale și detaliate conform execuției, scheme electrice și hidraulice, scheme ale circuitelor de comandă, descrierea sistemelor automate și de procesare a datelor, manuale de utilizare și de întreținere etc.;
- lista componentelor de interoperabilitate, menționate la art. 3 din prezenta hotărâre, incluse în subsistem;
- copii ale declarațiilor „CE” de conformitate sau de aptitudine pentru utilizare care trebuie să însoțească componentele de interoperabilitate incluse în sistem, în conformitate cu art. 13 din prezenta hotărâre, la care se anexează, acolo unde este cazul, note de calcul corespunzătoare și o copie a înregistrărilor testelor și a examinărilor efectuate de organisme notificat în baza specificațiilor tehnice comune;
- dacă este cazul, *DIV* și, în acest caz, declarația/declarațiile „CE” de conformitate intermediară a subsistemului, care însoțesc certificatul de verificare „CE”,

inclusiv rezultatul verificării efectuate de organismul notificat cu privire la valabilitatea acestora;

— certificatul eliberat de organismul notificat responsabil cu verificarea „CE”, însoțit de notele de calcul corespunzătoare contrasemnate de acesta, care atestă că proiectul respectă prezenta hotărâre și care menționează orice rețineri înregistrate în timpul executării activităților și care nu au fost retrase; certificatul trebuie să fie însoțit, de asemenea, de rapoartele de inspecție și de audit întocmite de același organism în legătură cu obiectivul acestuia, așa cum se specifică la pct. 5.3 și 5.4.

5. Monitorizarea

5.1. Obiectivul monitorizării „CE” este acela de a se asigura că obligațiile ce derivă din dosarul tehnic au fost îndeplinite pe durata producției subsistemului.

5.2. Organismul notificat responsabil cu verificarea producției trebuie să aibă acces permanent la șantiere, la atelierele de producție, la zonele de depozitare și, dacă este cazul, la unitățile de prefabricare sau de testare, precum și, în general, la toate locurile considerate necesare îndeplinirii misiunii sale. Autoritatea contractantă sau reprezentanții autorizați ai acesteia din Comunitate trebuie să îi trimită sau să facă să îi parvină acestuia toate documentele necesare în acest scop și, în special, planurile de punere în aplicare și documentația tehnică referitoare la subsistem.

5.3. Organismul notificat responsabil cu verificarea punerii în aplicare trebuie să efectueze periodic audituri pentru a confirma respectarea hotărârii. Acesta trebuie să prezinte persoanelor responsabile cu punerea în aplicare un raport de audit. Organismul notificat poate solicita să fie convocat la anumite etape ale operațiunilor de construcție.

5.4. În plus, organismul notificat poate efectua vizite neanunțate pe șantier sau în atelierele de producție. În timpul acestor vizite, organismul notificat poate efectua audituri complete sau parțiale. Acesta trebuie să prezinte persoanelor responsabile cu punerea în aplicare un raport de inspecție și, dacă este necesar, un raport de audit.

6. Depunerea

Dosarul complet, prevăzut la pct. 4, trebuie înaintat autorității contractante sau reprezentantului autorizat al acesteia, cu sediul în Comunitate, în sprijinul certificatului de verificare eliberat de organismul notificat responsabil cu verificarea subsistemului în stare de funcționare.

Dosarul trebuie anexat unei declarații „CE” de verificare pe care autoritatea contractantă o trimite autorității de supraveghere din statul membru în cauză.

Entitatea contractantă trebuie să păstreze o copie a dosarului pe toată durata de funcționare a subsistemului. Acesta trebuie trimis statelor membre care îl solicită.

7. Publicarea

Fiecare organism notificat trebuie să publice periodic informații relevante cu privire la:

- cererile de verificare „CE” primite;
- *DIV* eliberate sau refuzate;
- certificatele de verificare eliberate sau refuzate.

8. Limba

Dosarul și corespondența privind procedurile „CE” de verificare trebuie întocmite într-una din limbile oficiale ale statului membru în care își are sediul entitatea contractantă sau reprezentantul autorizat al acesteia din Comunitate sau într-o limbă acceptată de entitatea contractantă.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind refacerea zonelor în care solul, subsolul și ecosistemele terestre au fost afectate

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 66 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește cadrul legal pentru desfășurarea activităților de curățare, remediere și/sau reconstrucție ecologică a zonelor în care solul, subsolul și ecosistemele terestre au fost afectate.

Art. 2. — În înțelesul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

— *atenuare naturală* — concept care include un ansamblu de condiții și fenomene geologice, fizice și chimice ce produc în timp neutralizare sau scăderi ale concentrațiilor de poluanți în mediul geologic;

— *autoritate competentă pentru protecția mediului* — agențiile regionale pentru protecția mediului și agențiile județene pentru protecția mediului;

— *deținător de teren* — persoană fizică sau juridică care deține în proprietate sau în folosință un teren în baza unui titlu valabil;

— *ecosistem terestru* — ecosistem dezvoltat în mediul geologic.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se aplică:

a) poluării mediului geologic, produsă de activități cu impact semnificativ, care prezintă un risc real sau potențial pentru sănătatea oamenilor și a mediului;

b) terenurilor în care ecosistemele terestre au fost afectate.

Art. 4. — Siturile contaminate radioactiv și cele contaminate cu organisme modificate genetic nu constituie obiectul prezentei hotărâri.

Art. 5. — (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și dezvoltare durabilă, prin unitățile din subordine, stabilește necesitatea măsurilor de refacere a zonelor în care mediul geologic și ecosistemele terestre au fost afectate.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și dezvoltare durabilă, prin unitățile din subordine, monitorizează și controlează aplicarea măsurilor cuprinse în proiectul tehnic pentru curățare, remediere și/sau reconstrucție ecologică.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și dezvoltare durabilă elaborează ghidul tehnic pentru aplicarea metodologiilor de refacere a mediului geologic al siturilor contaminate, aprobat prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului și dezvoltare durabilă, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(4) Autoritatea competentă pentru protecția mediului decide prioritizarea zonelor afectate care necesită refacerea mediului geologic, conform criteriilor stabilite prin ghidul tehnic prevăzut la alin. (3).

(5) Autoritatea competentă pentru protecția mediului aprobă proiectul tehnic pentru curățare, remediere și/sau reconstrucție ecologică.

Art. 6. — Orice persoană, fizică sau juridică, afectată sau susceptibilă să fie afectată de o poluare a mediului geologic are dreptul să fie informată și să se adreseze autorității competente pentru protecția mediului pentru luarea măsurilor de prevenire sau refacere a mediului geologic.

CAPITOLUL II

Refacerea mediului geologic al siturilor contaminate și a ecosistemelor terestre

Art. 7. — Refacerea mediului geologic și a ecosistemelor terestre afectate constă în aducerea acestora cât mai aproape de starea naturală, prin aplicarea unor măsuri de curățare, remediere și/sau reconstrucție ecologică, complementare și compensatorii, și prin eliminarea oricărui risc semnificativ de impact asupra acestora, conform categoriei de folosință a terenului.

Art. 8. — Procesul de refacere a mediului geologic constă în îndepărtarea surselor de contaminare de pe amplasament, în izolarea și decontaminarea ariilor contaminate, limitarea și eliminarea posibilităților de răspândire a poluanților în mediul geologic și în atingerea valorilor limită admise pentru concentrațiile de poluanți.

Art. 9. — Metodologiile de refacere a mediului geologic se stabilesc de către autoritatea competentă pentru protecția mediului în urma analizei raportului geologic final de investigare și evaluare a poluării mediului geologic și, după caz, a studiului evaluării de risc, luând în considerare următoarele:

a) caracteristicile și funcțiile solului, ale formațiunilor geologice și ale apelor subterane;

b) tipul și concentrația, gradul de risc pe care îl prezintă poluanții, organismele sau microorganismele nocive;

c) distribuția poluanților în mediul geologic;

d) volumul solului poluat sau subsolului care necesită tratarea, localizarea, adâncimea și accesibilitatea acestuia;

e) obiectivele refacerii mediului geologic și intervalul de timp necesar pentru atingerea acestora;

f) raportul cost/beneficiu al metodologiilor de refacere a mediului geologic;

g) destinația terenului după refacerea mediului geologic și posibilitatea utilizării acestuia, având în vedere potențialul de dezvoltare al zonei sau folosința terenului preconizată pentru viitor.

Art. 10. — Autoritatea competentă pentru protecția mediului decide asupra opțiunii aplicării conceptului de *atenuare naturală* a poluării solului și subsolului.

Art. 11. — Operatorul economic sau deținătorul de teren este obligat să execute măsurile cuprinse în proiectul pentru curățare, remediere și/sau reconstrucție ecologică la încheierea activității și/sau la schimbarea destinației terenului.

Art. 12. — Măsurile de refacere pot fi realizate concomitent sau separat cu alte activități care se desfășoară în mediul geologic.

Art. 13. — În cazul în care, ca urmare a refacerii mediului geologic, pe un amplasament sunt identificate noi situri contaminate, care nu au fost inventariate inițial, pentru acestea se aplică prevederile legale privind modalitățile de investigare și evaluare a poluării solului și subsolului.

Art. 14. — (1) Restricția de utilizare a terenului pe care este localizat situl contaminat, stabilită de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, se înregistrează în documentele cadastrale de către autoritățile administrației publice locale.

(2) Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să realizeze sisteme de bariere fizice și de avertizare pentru aplicarea regimului de restricție.

(3) La finalizarea proiectului tehnic pentru curățare, remediere și/sau reconstrucție ecologică, autoritatea competentă pentru protecția mediului notifică autoritatea administrației publice locale asupra ridicării restricției, în vederea reutilizării terenului.

Art. 15. — În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, Agenția Națională pentru Protecția Mediului organizează, prin instituțiile subordonate, baza de date pentru gestionarea siturilor contaminate, sub coordonarea autorității publice centrale pentru protecția mediului și dezvoltare durabilă.

Art. 16. — La solicitarea autorității competente pentru protecția mediului, operatorul economic sau deținătorul de teren este obligat să furnizeze datele privind situația siturilor contaminate necesare bazei de date prevăzute la art. 15.

Art. 17. — (1) Monitorizarea siturilor după încheierea proiectului tehnic pentru curățare, remediere și/sau reconstrucție ecologică este asigurată prin mijloace specifice de investigare și evaluare a poluării solului și subsolului.

(2) Perioada de monitorizare se stabilește prin ghidul tehnic prevăzut la art. 5 alin. (3), în funcție de categoria de folosință a terenului.

(3) Rezultatele monitorizării sunt stocate în baza de date prevăzută la art. 15.

CAPITOLUL III

Refacerea mediului geologic al siturilor contaminate localizate în zona de frontieră

Art. 18. — În cazul în care o sursă de contaminare aflată pe teritoriul României afectează mediul geologic de pe teritoriul unui stat vecin, precum și în cazul în care sursa de contaminare se află pe teritoriul unui stat vecin și afectează teritoriul României, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și dezvoltare durabilă acționează pe bază de reciprocitate și în condiții de echivalență, în conformitate cu acordurile și convențiile la care România este parte și cu legislația națională specifică în domeniu.

CAPITOLUL IV

Costurile măsurilor de refacere a mediului geologic al siturilor contaminate și a ecosistemelor terestre

Art. 19. — (1) Poluatorul are obligația de a suporta costurile măsurilor de refacere a mediului geologic al siturilor contaminate și a ecosistemelor terestre, ce fac obiectul unui studiu de fezabilitate și al unui proiect tehnic, elaborate după realizarea investigării și evaluării poluării solului și subsolului.

(2) Pentru siturile contaminate localizate pe amplasamentele unităților industriale sau agricole de stat aflate în funcțiune, precum și pentru terenurile contaminate din imediata vecinătate a acestora, pentru care se dovedește că poluarea a fost produsă de către acestea, costurile măsurilor de refacere a mediului geologic al siturilor contaminate și a ecosistemelor terestre se asigură din surse proprii ale acestor unități.

(3) Pentru siturile contaminate localizate pe amplasamentele unităților industriale sau agricole de stat aflate în procedură de faliment, închise sau abandonate, precum și pentru terenurile contaminate din imediata vecinătate a acestora, pentru care se dovedește că poluarea a fost produsă de către acestea, costurile măsurilor de refacere a mediului geologic al siturilor contaminate și a ecosistemelor terestre se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul autorității publice centrale în a cărei subordonare/coordonare se află operatorii economici cu capital integral de stat din domeniul agricol sau industrial, sau din fonduri structurale și de coeziune, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

(4) Pentru siturile contaminate localizate pe amplasamentele unităților industriale sau agricole de stat aflate în conservare, în cazul reînțepirii activității, costurile de refacere a mediului geologic se suportă din surse proprii ale acestor unități.

(5) Pentru siturile contaminate amplasate pe domeniul public al statului aflate în administrarea instituțiilor publice, cu excepția situațiilor de vecinătate prevăzute la alin. (6) și (7), costurile măsurilor de refacere a mediului geologic al siturilor contaminate și a ecosistemelor terestre se asigură din veniturile proprii ale acestora și/sau de la bugetul de stat, în funcție de modul de finanțare, prin bugetul autorității publice centrale în subordinea/coordonarea căreia funcționează acestea, sau din fonduri structurale și de coeziune, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

(6) Pentru siturile contaminate localizate pe amplasamentele unităților industriale sau agricole private care au fost privatizate cu obligații de mediu, precum și pentru terenurile contaminate din imediata vecinătate a acestora, pentru care se dovedește că poluarea a fost produsă de către acestea, costurile măsurilor de refacere a mediului geologic al siturilor contaminate și a ecosistemelor terestre se asigură din sursele proprii ale deținătorului unităților industriale sau agricole, conform principiului „poluatorul plătește”.

(7) Pentru siturile contaminate localizate pe amplasamentele unităților industriale sau agricole private care au fost privatizate fără obligații de mediu, precum și pentru terenurile contaminate din imediata vecinătate a acestora, pentru care se dovedește că poluarea a fost produsă de către acestea, costurile măsurilor de refacere a mediului geologic al siturilor contaminate și a ecosistemelor terestre se asigură din sursele proprii ale deținătorului unităților industriale sau agricole care a produs poluarea, conform principiului „poluatorul plătește”, sau din fonduri structurale și de coeziune, prin proiecte aprobate spre finanțare în conformitate cu regulile de implementare a acestor fonduri.

(8) Costurile măsurilor de refacere a mediului geologic al siturilor contaminate și a ecosistemelor terestre includ și costurile monitorizării prevăzute la art. 17 alin. (1), care se suportă de administratorul terenului.

Art. 20. — În cazul în care poluarea mediului geologic este cauzată de mai mulți operatori economici, ponderile de participare la costul total al refacerii se stabilesc în cadrul studiului de fezabilitate și/sau al proiectului tehnic pentru curățare, remediere și/sau reconstrucție ecologică.

Art. 21. — (1) În cazul poluării cu substanțe și preparate periculoase, datorată nerespectării regimului acestora, costurile

măsurilor de refacere a mediului geologic al siturilor contaminate și a ecosistemelor terestre sunt suportate, după caz, de producătorul, transportatorul sau utilizatorul substanțelor și preparatelor periculoase.

(2) Litigiile generate de poluarea solului și subsolului vor fi soluționate de instanțele judecătorești competente potrivit legii.

CAPITOLUL V

Sancțiuni

Art. 22. — (1) Constituie contravenție nerespectarea prevederilor art. 11, art. 14 alin. (2), art. 16, art. 19 alin. (1) și (2) și art. 21 alin. (1) și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, pentru persoane fizice, și de la 30.000 lei la 50.000 lei, pentru persoane juridice.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către comisarii Gărzii Naționale de Mediu.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de 48 ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii, agentul constatatator făcând mențiune despre aceasta în procesul-verbal.

Art. 23. — Dispozițiile art. 22 referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și dezvoltării durabile,

Attila Korodi

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Dacian Cioloș

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 19 noiembrie 2007.

Nr. 1.403.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Serviciului Român de Informații în domeniul privat al statului, în scopul punerii unor cote-părți din imobil la dispoziția Serviciului Român de Informații, pentru a fi restituite către persoanele îndreptățite

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea imobilului având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1 din domeniul public al statului și din administrarea Serviciului Român de Informații în domeniul privat al statului.

Art. 2. — (1) Cotele-părți din imobilul menționat la art. 1 prevăzute în anexa nr. 2 se pun la dispoziția Serviciului Român de Informații, în scopul restituirii către persoanele îndreptățite.

(2) Cotele-părți din imobilul menționat la art. 1 prevăzute în anexa nr. 3 rămân în domeniul privat al statului și în administrarea Serviciului Român de Informații.

Art. 3. — Predarea-preluarea cotelor-părți din imobil prevăzute la art. 2 alin. (1) se face pe bază de proces-verbal încheiat între părțile interesate.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Directorul Serviciului Român de Informații,

Florian Coldea

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 19 noiembrie 2007.

Nr. 1.405.

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului care trece din domeniul public al statului și din administrarea Serviciului Român de Informații în domeniul privat al statului

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică care administrează imobilul	Număr de identificare atribuit de către Ministerul Economiei și Finanțelor	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Comuna Ciolpani, satul Izvorani, județul Ilfov	Serviciul Român de Informații	105.981 (parțial)	Suprafața construită = 92 m ² Suprafața desfășurată = 160 m ² Suprafața terenului = 5.000 m ²

DATELE DE IDENTIFICARE

ale cotelor-părți din imobil care trec din domeniul public al statului și din administrarea Serviciului Român de Informații în domeniul privat al statului și se pun la dispoziția Serviciului Român de Informații

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică care administrează cotele-părți din imobil	Persoana juridică căreia i se pun la dispoziție cotele-părți din imobil	Număr de identificare atribuit de către Ministerul Economiei și Finanțelor	Caracteristicile tehnice ale cotelor-părți din imobil
Comuna Ciolpani, satul Izvorani, județul Ilfov	Serviciul Român de Informații	Serviciul Român de Informații	105.981 (parțial)	Construcția: Cota-parte indiviză de 4/5, reprezentând 56,66 m ² Partea aflată în proprietatea exclusivă a actualilor proprietari, reprezentând 36,57 m ² Terenul: Cota-parte indiviză de 4/5, reprezentând 1.592 m ² Partea aflată în proprietatea exclusivă a actualilor proprietari, reprezentând 2.410 m ²

DATELE DE IDENTIFICARE

ale cotelor-părți din imobil care rămân în domeniul privat al statului și în administrarea Serviciului Român de Informații

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică care administrează cotele-părți din imobil	Număr de identificare atribuit de către Ministerul Economiei și Finanțelor	Caracteristicile tehnice ale cotelor-părți din imobil
Comuna Ciolpani, satul Izvorani, județul Ilfov	Serviciul Român de Informații	105.981 (parțial)	Construcția: Cota-parte indiviză de 1/5, reprezentând 14,17 m ² Partea aflată în proprietatea exclusivă a statului român, reprezentând 10,37 m ² Terenul: Cota-parte indiviză de 1/5, reprezentând 398 m ² Partea aflată în proprietatea exclusivă a statului român, reprezentând 600 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind unele măsuri referitoare la organizarea la București,
în perioada 2—4 aprilie 2008, a Summitului NATO

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2007 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2007 și al art. 5 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Cheltuielile aferente organizării Summitului NATO 2008, denumit în continuare *Summit*, se suportă de la bugetul de stat.

(2) Pentru asigurarea finanțării cheltuielilor aferente organizării Summitului se pot atrage fonduri provenite din donații și sponsorizări ale persoanelor fizice și ale persoanelor juridice, din țară și din străinătate, precum și din alte surse, în condițiile legii.

(3) Ordonatorii principali de credite menționați în anexa nr. 1 răspund de utilizarea fondurilor aferente organizării Summitului, potrivit prevederilor legale.

Art. 2. — Ordonatorii principali de credite, precum și limitele în care aceștia pot angaja cheltuieli în anul 2007, cu termene de plată în anul 2008, pentru achiziții de bunuri, servicii sau lucrări necesare organizării Summitului, sunt prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 3. — (1) Ordonatorii principali de credite menționați în anexa nr. 1 sunt autorizați să angajeze și să efectueze cheltuielile necesare desfășurării în condiții optime a Summitului, precum și a evenimentelor conexe acestuia, incluzând, fără a se limita la, cheltuieli pentru acțiuni de diplomatie publică, evenimente media și acțiuni de promovare, catering și cazare pentru participanții la Summit, închirieri mijloace de transport,

materiale personalizate, telecomunicații, măsuri de asigurare a securității.

(2) În sensul prezentei hotărâri, prin *participanți la Summit sau la evenimentele conexe acestuia* se înțelege persoanele acreditate în această calitate (delegați oficiali, reprezentanți media, organizatori).

Art. 4. — Documentațiile de atribuire a contractelor de achiziții publice pentru bunuri, servicii sau lucrări necesare organizării Summitului vor fi avizate, în mod obligatoriu, din punct de vedere al oportunității achiziției, de Departamentul pentru organizarea Summitului NATO 2008, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 5. — Din bugetul Ministerului Afacerilor Externe, pentru organizarea Summitului, se plătesc și eventualele costuri aferente anulării rezervărilor hoteliere pentru delegați, ale căror costuri de cazare sunt suportate de partea română prin Ministerul Afacerilor Externe.

Art. 6. — Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.136/2001 privind normarea parcului auto și a consumului de carburanți la Ministerul Afacerilor Externe, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezenta hotărâre.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,

Adrian Cosmin Vierța,

secretar de stat

p. Ministrul apărării,

Corneliu Dobrițoiu,

secretar de stat

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Marian Marius Dorin

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,

secretar de stat

**ORDONATORII PRINCIPALI DE CREDITE, PRECUM ȘI LIMITELE
în care aceștia pot angaja cheltuieli în anul 2007, cu termene de plată în anul 2008,
pentru achiziții de bunuri, servicii sau lucrări necesare organizării Summitului NATO 2008**

— mii lei —

Instituția	Capitol bugetar	Titluri de cheltuieli		TOTAL
		Bunuri și servicii	Active nefinanciare	
Administrația Prezidențială	51.01	377	1.423	1.800
Senatul	51.01	572	3.423	3.995
Camera Deputaților	51.01	12.260	13.200	25.460
Cancelaria Primului-Ministru pentru — Agenția pentru Strategii Guvernamentale	51.01	5.577	0	5.577
Secretariatul General al Guvernului	51.00	0	65	65
Ministerul Afacerilor Externe	51.01	23.096	340	23.436
Ministerul Apărării	61.01	3.262	105	3.367
Serviciul de Protecție și Pază	61.01	1.450	7.080	8.530
Serviciul de Telecomunicații Speciale	61.01	735	8.510	9.245
Societatea Română de Televiziune	67.01	0	5.220	5.220
Societatea Română de Radio	67.01	40	230	270
Primăria Municipiului București		2.922	0	2.922
Primăria Otopeni		965	0	965
TOTAL:		51.256	39.596	90.852

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.136/2001)

NORMATIVE DE DOTARE**cu autoturisme și alte mijloace de transport pentru activitățile specifice desfășurate de Ministerul Afacerilor Externe**

Nr. crt.	Baza de calcul	Normative
1.	Emisarul special pe lângă coordonatorul special al Pactului de stabilitate pentru Europa de Sud-Est	1 autoturism
2.	Reprezentantul special al președintelui în exercițiu al OSCE	1 autoturism
3.	Activități de protocol — prezentarea la Președintele României a scrisorilor de acreditare de către șefii misiunilor diplomatice străine, vizitele oficiale, însoțirea demnitarilor străini pe timpul prezenței în România	6 autoturisme 1 microbuz
4.	Activități consulare (vize pentru personalul propriu și delegații oficiale care se deplasează în străinătate)	2 autoturisme
5.	Activități de distribuție și preluare a corespondenței destinate Ministerului Afacerilor Externe, misiunilor diplomatice române din străinătate și altor instituții române	2 autoturisme
6.	Activități de expediții speciale și vamă, aprovizionarea misiunilor diplomatice române din străinătate, servicii administrative și logistice	2 autoturisme break 2 autoturisme de teren 2 autoutilitare
7.	Autoturisme de serviciu pentru preluarea tipăriturilor materialelor de propagandă, cultură, articolelor promoționale, destinate misiunilor diplomatice române, oficiilor consulare, altor reprezentanțe din străinătate, precum și pentru asigurarea necesităților logistice aferente organizării unor evenimente	2 autoturisme break 5 autoturisme
8.	Activități de transport special și alte activități specifice Ministerului Afacerilor Externe (curieri diplomatici, predare și preluare curier al Societății Comerciale „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române - TAROM” — S.A. etc.)	1 microbuz 1 autoturism de oraș 1 autoturism de teren

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind Codul produselor medicinale veterinare

Văzând Referatul de aprobare nr. 71.406 din 13 august 2007, întocmit de Direcția de control și coordonare a activității farmaceutice veterinare din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind Codul produselor medicinale veterinare, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, institutelor veterinare centrale și direcțiile sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 69/2005 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind Codul produselor medicinale veterinare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 22 septembrie 2005, și anexele nr. 3 și 4 la Norma veterinară privind producerea, prelucrarea, depozitarea, transportul, comercializarea și utilizarea produselor medicinale

veterinare și a altor produse de uz veterinar, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 4/2004, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 458 din 21 mai 2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezentul ordin transpune Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2001/82/CE privind Codul comunitar pentru produsele medicinale veterinare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 311 din 28 noiembrie 2001, p. 1, așa cum a fost modificată prin Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2004/28/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 136 din 30 aprilie 2004, p. 58—84.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Radu Roatiș Chețan

București, 31 octombrie 2007.
Nr. 187.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru vânzări și relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind modificarea Normelor metodologice pentru aplicarea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.230/2005

În temeiul art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 367/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice pentru aplicarea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.230/2005, publicat în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 706 din 4 august 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 3, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alineatele (51) și (52), cu următorul cuprins:**

„(5¹) Modelul de rovinietă-ecuson prevăzut în anexa nr. 1b) se va completa corespunzător anului pentru care se eliberează.

(5²) Elementele de siguranță ale rovinietei-ecuson, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1b), se stabilesc de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin caietul de sarcini la care ofertantul declarat câștigător poate adăuga elemente de siguranță suplimentare.”

2. Anexa nr. 1b) la normele metodologice se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Septimiu Buzașu,
secretar de stat

București, 15 noiembrie 2007.
Nr. 1.186.

ANEXĂ
[Anexa nr. 1b) la normele metodologice]

ROVINIETĂ-ECUSON
— model —



MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

ORDIN

privind rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2007 al Agenției Naționale pentru Deșeuri Radioactive

În baza art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 1/2007 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli ale unităților din subordinea, coordonarea sau sub autoritatea ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a autorităților publice centrale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 176/2007, cu modificările ulterioare, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 1.601/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Deșeuri Radioactive, în temeiul art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei și finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2007 al Agenției Naționale pentru Deșeuri Radioactive, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Agenției Naționale pentru Deșeuri Radioactive reprezintă limite maxime și nu pot fi

depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea ministrului economiei și finanțelor.

(2) În cazul în care în cursul execuției bugetare se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Agenția Națională pentru Deșeuri Radioactive poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Viorel Palașcă,
secretar de stat

București, 13 noiembrie 2007.
Nr. 2.014.

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
pe anul 2007 al Agenției Naționale pentru Deșuri Radioactive**

MII LEI

Cap./Titlu	Subcap./ Articol	Paragraf/ Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2007
C			Venituri nefiscale - TOTAL	4046
C1	31.10		Venituri din dobanzi	156
		31.10.03	Alte venituri din dobanzi	156
C2	36.10		Vanzari de bunuri si servicii	3890
		36.10.50	Alte venituri	3890
			CHELTUIELI TOTAL	4046
			01. CHELTUIELI CURENTE(10+20+55)	3333
10			TITLUL I CHELTUIELI DE PERSONAL	2330
	10.01		Cheltuieli salariale in bani	1673
	10.02		Cheltuieli salariale in natura	96
	10.03		Contributii	561
		10.03.01	Contributii pentru asigurari sociale de stat	380
		10.03.02	Contributii de asigurari de somaj	34
		10.03.03	Contributii de asigurari sociale de sanatate	110
		10.03.04	Contributii pentru asig. de accid.de munca si boli profesionale	10
		10.03.05	Prime de asigurari de viata platite de angajator pentru angajati	20
		10.03.06	Contributii pentru concedii si indemnizatii	2
		10.03.07	Contributii la fondul de garantare a creantelor salariale	5
20			Titlul II BUNURI SI SERVICII	978
	20.01		Bunuri si servicii	317
	20.02		Reparatii curente	30
	20.05		Bunuri de natura obiectelor de inventar	50
	20.06		Deplasari, detasari, transferari	98
	20.11		Carti si publicatii	25
	20.12		Consultanta si expertiza	30
	20.13		Pregatire profesionala	35
	20.14		Protectia muncii	10
	20.16		Studii si cercetari	60
	20.25		Cheltuieli judiciare si extrajudiciare derivate din actiuni in reprezentarea intereselor statului,potrivit dispozitiilor legale	5
	20.30		Alte cheltuieli	318
55			TITLUL VII ALTE TRANSFERURI	25
	55.02.01		Contributii si cotizatii la organisme internationale	25
			70. CHELTUIELI DE CAPITAL(71+72)	713
71			Titlul X Active nefinanciare	713
	71.01		Active fixe(inclusiv reparatii capitale)	713
90			REZERVE, EXCEDENT/DEFICIT	0

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

COMITETUL INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Normei pentru analiza și avizarea solicitărilor de emiteră de garanții de stat sau de acordare de subîmprumuturi de către Ministerul Economiei și Finanțelor (cod ISO NI-CST-10-I/0)

În baza Hotărârii Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, luând în analiză propunerea privind Norma pentru analiza și avizarea solicitărilor de emiteră de garanții de stat sau de acordare de subîmprumuturi de către Ministerul Economiei și Finanțelor (cod ISO NI-CST-10-I/0) și ținând seama de:

— Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată;

— Nota nr. 7.237 din 23 octombrie 2007 întocmită de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.;

— discuțiile și propunerile formulate în ședința din data de 1 noiembrie 2007 de către membrii Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări,

Comitetul Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări, întrunit în plenul ședinței din ziua de 1 noiembrie 2007, hotărăște:

Articol unic. — Se aprobă Norma pentru analiza și avizarea solicitărilor de emiteră de garanții de stat sau de acordare de subîmprumuturi de către Ministerul Economiei și Finanțelor (cod ISO NI-CST-10-I/0), prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

p. Președintele Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări,
Carmen Radu

București, 1 noiembrie 2007.
Nr. 111.

ANEXĂ

NORMĂ

pentru analiza și avizarea solicitărilor de emiteră de garanții de stat sau de acordare de subîmprumuturi de către Ministerul Economiei și Finanțelor (cod ISO NI-CST-10-I/0)

CAPITOLUL I Aspecte generale

ARTICOLUL 1 Context

Prezenta normă este elaborată în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică și are ca scop stabilirea cadrului de analiză a solicitărilor de emiteră de garanții de stat și acordarea de subîmprumuturi de către Ministerul Economiei și Finanțelor (*M.E.F.*), care se referă la finanțarea, pe bază de lege, a unor programe/proiecte sau a altor necesități prioritare pentru economia românească.

ARTICOLUL 2 Obiective

(1) Stabilirea metodologiei de lucru și a sarcinilor specifice aferente activității de analiză pentru acest tip de solicitări.

(2) Analiza, sistematizarea și corelarea de informații pe baza cărora Comitetul Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări (*C.I.F.G.A.*) să poată aviza solicitările privind emiteră de garanții de stat, precum și acordarea de subîmprumuturi de către *M.E.F.*

ARTICOLUL 3 Precizări

(1) Avizul *C.I.F.G.A.* se solicită în baza unei cereri depuse la Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., denumită în continuare *EXIMBANK*, împreună cu documentația necesară efectuării analizei.

(2) Atât finanțările garantate de stat, cât și subîmprumuturile acordate de către Ministerul Economiei și Finanțelor se rambursează din veniturile proprii ale operatorilor economici, fără a afecta bugetul de stat, respectiv din bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale beneficiare.

(3) Beneficiarii garanțiilor de stat și subîmprumutării se stabilesc prin lege, pentru fiecare caz în parte, după obținerea avizului *C.I.F.G.A.*

(4) În cazul unităților administrativ-teritoriale, emiteră avizului *C.I.F.G.A.* este condiționată de obținerea în prealabil a autorizării de contractare din partea Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale.

ARTICOLUL 4 Solicitanți ai avizului *C.I.F.G.A.*

(1) Operatori economici, unități administrativ-teritoriale, care pot fi beneficiari ai creditelor garantate de stat sau ai subîmprumuturilor acordate de *M.E.F.*, destinate finanțării, pe bază de lege, a unor programe/proiecte sau a altor necesități prioritare pentru economia românească.

(2) EXIMBANK va analiza și va supune spre examinarea și avizarea C.I.F.G.A. numai solicitările care au obținut avizul prealabil al Ministerului Economiei și Finanțelor, iar în cazul unităților administrativ-teritoriale solicitante de garanții de stat sau subîmprumuturi se va prezenta și autorizația de contractare din partea Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale.

CAPITOLUL II

Analiza solicitărilor de obținere a avizului C.I.F.G.A.

ARTICOLUL 5

Documentația de analiză

(1) Dosarul proiectului va conține documente¹⁾ specifice pentru:

- a) dosarul juridic;
- b) avize;
- c) documentația financiară;
- d) documentația comercială;
- e) alte documente (de exemplu, studiul de fezabilitate etc.).

(2) Solicitantul avizului C.I.F.G.A. privind emiterea de garanții/acordarea de subîmprumuturi de către M.E.F. întocmește dosarul proiectului, pe care îl depune la EXIMBANK.

(3) EXIMBANK poate solicita, după caz, clarificări/completări la documentație, inclusiv la studiul de fezabilitate, solicitantul fiind obligat să le prezinte în vederea finalizării analizei.

ARTICOLUL 6

Documentele ce rezultă în urma analizei

(1) Rezultatele analizei se concretizează în nota de analiză ce va fi supusă examinării și avizării de către C.I.F.G.A.

(2) După obținerea avizului, hotărârea C.I.F.G.A. se transmite astfel:

- o copie însoțită de un exemplar al notei de analiză, Ministerului Economiei și Finanțelor;
- o copie, solicitantului avizului C.I.F.G.A.

¹⁾ Toate documentele vor fi date, semnate și ștampilate.

CAPITOLUL III

Determinarea gradului de risc al solicitantului

ARTICOLUL 7

Gradul de risc al solicitantului

Determinarea gradului de risc al solicitantului se va face pe baza punctajului rezultat în urma însumării punctajelor aferente:

- a) categoriei de performanță financiară, determinată conform reglementărilor interne ale EXIMBANK;
- b) istoricului de rambursare a creditelor;
- c) duratei de creditare;
- d) ponderii capitalurilor proprii în pasive totale, în cazul operatorilor economici;
- e) comportamentului solicitantului în ceea ce privește plata datoriilor la bugetul de stat, în cazul operatorilor economici;
- f) istoricului litigiilor cu statul, în cazul operatorilor economici;
- g) gradului de realizare a veniturilor proprii conform ultimei situații financiare anuale încheiate, înregistrate la unitățile teritoriale ale Ministerului Economiei și Finanțelor, pentru unitățile administrativ-teritoriale, conform matricei de determinare a gradului de risc aferentă solicitantului.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

ARTICOLUL 8

Prevederi finale

(1) În aplicarea prezentei norme, EXIMBANK va elabora proceduri de lucru, care vor fi aprobate de C.I.F.G.A.

(2) Prezenta normă intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 157811